

ODLEWNICTWO	NORMA BRANŻOWA	BN-70
	Odlewnicze materiały formierskie Badania laboratoryjne mas samoutwardzalnych Oznaczanie ciekłości	4024-34
		Grupa katalogowa III-89

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest oznaczanie ciekłości ciekłych samoutwardzalnych mas formierskich i rdzeniowych.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Oznaczanie ciekłości stosuje się w celu określenia przydatności ciekłych samoutwardzalnych mas formierskich i rdzeniowych dla celów odlewniczych.

2. METODA OZNACZANIA

2.1. Zasada oznaczania. Wlanie próbki masy do tulei cylindrycznej ustawionej na płycie, podniesienie tulei pionowo w górę i określenie średnicy rozpląwu próbki.

2.2. Aparatura i przyrządy

a/ Tuleja cylindryczna z tworzywa sztucznego o wymiarach wewnętrznych: średnica $100 \pm 0,5$ mm, wysokość 150 ± 1 mm.

b/ Płyta z oznaczonymi trwale współśrodkowymi okręgami o średnicach od 100 mm do 240 mm co 10 mm.

c/ Przyrząd do podnoszenia tulei ze stałą prędkością ruchu 100 ± 10 mm/s.

d/ Przystawka miernicza do pomiaru średnicy rozpląwu jako koła opisanego na trójkącie równoramiennym o dwóch wierzchołkach stałych /nieruchome noże/ w odległości 80 mm i trzecim wierzchołku ruchowym /nóż ruchomy/.

2.3. Wykonanie oznaczania. Tuleję oraz płytę oczyścić dokładnie i zwilżyć wodą. Z kolei sporządzić ciekłą masę zgodnie z BN-70/4024-27.

Oznaczanie ciekłości przeprowadzić na wypoziomowanej płycie. Do tulei ustawionej współśrodkowo na płycie wlać z nadmiarem ciekłą masę, nadmiar masy zgarnąć listwą szybkim ruchem. Wstawić tuleję wraz z płytą do przyrządu do podnoszenia tulei, włączyć mechanizm podnoszenia i obserwować pełzanie masy po płycie. Wyjąć tuleję. Po zakończeniu pełzania masy po płycie przystąpić do odczytu wyniku oznaczania ciekłości.

2.4. Odczytanie wyników

2.4.1. Odczytanie w warunkach prób ruchowych. Odczytać w centymetrach z dokładnością do 5 mm rozpląw masy na płycie w czterech punktach położonych na dwóch wzajemnie prostopadłych średnicach. Obliczyć średnią arytmetyczną czterech odczytów, zaokrąglić do najbliższej liczby zakończonej na 5 lub 0 w górę lub w dół.

2.4.2. Odczytanie w warunkach prób laboratoryjnych. Nałożyć na płytę przystawkę mierniczą z odsuniętym nożem ruchowym tak, aby noże nie stykały się z masą. Doprowadzić ostrożnie dwa nieruchome noże do styku z masą tak, aby nie wrzynały się w nią, po czym przytrzymując jedną ręką przystawkę, drugą ręką odsunąć ruchomy nóż do styku z masą. Odczytać na skali przystawki wynik oznaczania w centymetrach z dokładnością do 1 mm.

2.5. Dokładność oznaczania. Dopuszczalna różnica między minimalnym a maksymalnym oznaczaniem nie może przekraczać 10% wyniku średniego.

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę - Instytut Odlewnictwa.

2. Normy związane

BN-70/4024-27 Odlewnicze materiały formierskie. Badania laboratoryjne mas samoutwardzalnych. Sporządzanie mas

Zgłoszona przez Instytut Odlewnictwa
 Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Odlewnictwa dnia 22 sierpnia 1970 r.
 jako norma obowiązująca w zakresie badań odlewniczych materiałów formierskich od dnia 1 stycznia 1971 r.
 (Mon. Pol. nr 19/1971 poz. 130)